

— אצות וחקירת קב-מנוח - ע כק פאם,
 קב-מנוח ל פאם.

והנה עמבצק ממני - תחוש קמציאותה, כי היא
 חלק מ'מחנה', וקראת אותה כש ידעלה - כי היא
 חסרת, עתה כלי - השמות.
 ובק סבוקת אל סגולה וטעמה.

נולדת קצ"ה בקריות צוה-הוואק אלס דפלוסיה
 קהילת קהילת 1915.

א השם צוה הוואק מלכות אלקות, שנות
 א סקנה שבה נוסדה בסוף המאה ה-11 ע' ה'ט"ו
 קמ"ה ב-15 מחנה קצ"ה ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 וקדש 1893 ח'
 סופה קצ"ה לבוסיה, ח'
 מ'ש צוה ח'
 קיצי, ח'
 ח'
 ח'
 ח'
 ח'

היו אלף ימים של חברה פוקחים, כעס, אכסיה
 כחית, ודבן קיבוצים, כי היא לא ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח'

והצ"ה ח'
 ח'

ח'
 ח'

הוצעו ישיבאלית, חוקה ואיתנה, כפי השכחות
 של פתק - (והוא חזק ונתן כוח מילוני, קבל מלכות
 השוכות) הלא, קבלות הפקדות מיני פתק - למן הכל.

חוט - הצדק נמשך ופולק מוכי - צויות של חיי
 כוח נאלי, וכפדכי המאכר הלאומי הישיר:
 גם אם אלא סד נכחות ואילו יוצר חלק -
 עם - האכלו באל.

ובגות אדוק - כפי קני וק"מ לזה תוססה,
 צתיקת - פילין - וצו מוכות קצומים: - הצרות -
 המורש מלא - לקני קבל התחומים, הוול מיליות -
 מצביים וצד ימין, כן מתקבלים חיי עם
 ונמשך כצישת הפללה של המסורת וצרכי
 הלאומים.

ובכית הככרה שמאל אל צמנו במשק כל
 הצויות, יפה הי"ל פצומים קבל מלכות - חבל -
 צד בגילוי פלאים.

אחרי הפתק של נקצת מלחמה הקנה של
 שיצרה בא - פכ כוק פכקו, ופולת פיתח פתנה
 מוחות במנה, קמנה הדור, קו ליל למנו נשים,
 אפילו לקנוא ולמנה, אלא של קנה של, שמה
 של בתי שכלה לקראת אל שמה, יצרה לספ
 י ל מין אקצות, ופלושים מהתק.
 וכן אל יסו - הנוצרי - מכון שהמולסה הנוצרי
 היתה אצות מאלו, ומה הימני התלויים
 צמנו ואילו קבל - מאלו הקישים מלים.

ואל הצ"ח :

הצ"ח, צוה-הוכחות שכלה אל גדות הנחל הנחל
היה מוקפת בשטח קיטות נחלים ופגישת
היה היה קשה; הנהק מדבק המלך, והיה
הואת שקוצה קצת שפחה לאל: שם אל הקוף
הנשמה יחיד-אלה זה מה של נפוח - הפל
מוקן מאלץ והשמה גמורה עם הפל
הנחל אל הצ"ח צדק גשם המחקר
זאת שני צדי-הנחל.

הנחל הצ"ח הנחל קשית פכיות מכילות -
הואת ככב-השק, שזה פיו הוללות למינהן,
(הבן-מלח, יחיד מלקות המלחן הוונת תקופה, למכ
גם בחתמת חתמות)

ולשם הונו גם האכזים הקו"ם למכ חללות
והכבר השלף היה המכזית של הצ"ח.
שם צדו קתי-המדרש וקתי-הכלל למינהם, ו
וקתי-המכזית.

צדק ככב אל צדו ח" - הצ"ח : החללות
אל הכלי-זמנים, ואלו המלכים פיו מתכונת
קינהם, וכן יחג השמות,

אלה גם לולות-הפסטים פיו אזהים ומשפחה,
צ"ח קתי-הכלל הן התפלל, הנשכ.

הביתם פיו קו"ם מלך והקקות מכוסים הוללות
קט (השפחת פכז וכלו אלותם מפא לפא)
אזלם פכזה השפחה קללה, פיו מלח מקבלים,
והוללות אזכים קלל-המים השפחה הול
החללות פיו כל מדרגת וקל כבישים,
החזש-המלך, קתקופת השפחת השללים -

היו בדברים לפי שטח היצירות או אנלי-מיס קטנים.
 ולסיבות קטנות היו צרכים מדויקים לדיו וליו.
 ליצירות. הם באו לשמך ולפיתוח (נצטרך את
 הפנים, את היו העצבים מדויקים את הפיתוח
 מאחד לעד. ואם לא היה נוסף לתק את
 הפיתוח והפיתוח את הפיתוח עם הסכנות והפיתוח
 למינן, או שיהיה - מהג'מ' הם חוצים שטח הפיתוח
 וכל צורך לתק את הפיתוח. הקיטוב
 הם שאת.

אולי המים לשם ספקו שאלו-מיס וכל דיו
 היו באו תדירות שהיו ממלאים אותם, כל יום.
 את העבודה הפחות שלו. הג'מ' הם לשם כל
 מלאכה, היו פקקציות, חוטבי-עץ אפסרה,
 הוציאו את העדל ממוצעות, הפיתוח מציב אפסרה
 ותלכו את העדל קטנת, כמו את ליות-השקל, והפיתוח
 אולי הפיתוח מהפיתוח קטנת קטנת, כל מלפוח
 והפיתוח הפיתוח גויה או גו מלפוח לעצב-הם
 (מקן קטנות וקטנות-תלכו או אולי קטנות מלפוח)
 כאמור, הפיתוח התבטא במידה הע"ה והג'מ'
 שכל סביב-לם. הקטנות לשם היו מוקפות
 בקטנות יפות, פנים למינן (ממ קטנות קטנות קטנות
 לט"ל ממוצעות) קטנות ירק וקטנות-עץ-פני.
 למינן אולי כל יד כל היו ציב קטנות למינן
 שהתבטא קטנות ופני מלינן קטנות מוקפות הע"ה.
 חצות-הפנים של הפיתוח היו מוקפות בקטנות-
 עץ ולעצב קטנות, וכל מצב היותה פניה שם שקל
 נלכו ומצב קטנות, גן-ירק קטן, ומה עץ ציב קטנות
 ומצב קטנות-עץ או אולי.

במחנה זה משפחה אחת של חסידים, החלוצים
והצעירים. ובסביבתם של ישיבה זו, הצטיינה מילודת קנא
המחנכים בעיקרית היתה צדק בלד
4" סגירות קיטאז, אפילסק השכלה פי"ו
נאסעים כ-80 לעזות אל פני הנדב, כי הובו
עברו לקוב לשם ואנן העצם נשאננו אל
סבא וסבא, מאז פי"ו קשרים אליהם -
אנחנו מילודת מילוד.

מלבד מחנכים הים היתה מחנכה צי' סוסים
בעלזון העוז הים מקוב של אינפנטה חשוק
הם פני נאסעים ליכצם סחורות (ואנן נאנר)
גם קנטיאז הפני צדק יצבות, וספודים שונים
לקבו קצרים, העמין הפורה הוסיף לא להאט
והנחה היתה ממע סיוט
ה"שם העוז הים קבאן צי' ואלקיון -
ואליהם אתה קבאן - לאמז תורה ליצים
ואנן העזות האחרות שלחן אחרים.

אחרים, כי א"י נאנר ללך העצם צי' החומש
נכ"ל, העצם, פסילות, הקינות והחובים של טו העצם.
קצ"כ היתה עצמה סוציאליזם משותפת, הים
היה קינות; אפלטון-לד, הקור יחלם, פציון לקנא
מינן סמך, מצות-חלם, לא הים יבוא קט
קצ"כ און עי"כ קטלם לא הים חלם אשית
און מלח-לפסה.

הח"מ סוקקו סחיק מיכז ושמו שבת, וחקים.
כבר אחות השבת, התכונן לשבת הקאה.
אחרים, השבת שמרם אל ישנו יתר משפח שמו.
אל השבת (אחז-הים - כחז לא כק)

10 8

[illegible]

זבית - הכלות : הנה טין מקצת - מעט . ופיר
המרכב הכחול - חבקות .

המרכז הכוחות - תכנית
 בשנת קצתים, היתה הסכמתו של
 קובלמן לך, קישקין סקירה לא יב
 צמיח מתקנים ומתקן 4 חברים יחיד
 לפני השבת, ומספיק לך מתקן
 (ספח מיוחד) ספחים ואמלגמות
 היום אין זכרון את הלגון של
 הועדה: גאס פון אהבת פון יצחק
 בבית בדי צמחיה - צדק והיו
 לונדון ומסתבר, אם יש
 במלחמת ישראל לשיק קקא
 גמל - השבת ומתחיל של
 הקיפולם שלטון צדק-שבת
 לא אשנה את המהות, פדוק
 לוקחת את קצוותיה
 ופקנים, קחף משמלת
 האנדרת הבית, וקחלות
 לקבץ את לכתה קצוותיה

הנחוק שלני קמה תמיד מילדים.
 וכן התכחש ל "היחידים" וגם בית הספר
 תביות, שנסד קשת 1923, היה קרצו השני,
 ושם כבתים עובדים קבאיון העכרולות
 מקיח הספס.

לכנסת אלמנה קמה ג', אכמה הכי קדוה.
 ומה ג - הפכה למה ז.
 המהצוה הלאשן של בית ספני.
 ב"ל התמשים הכי משקים בד"ה.
 קמח - הלאשם הלאשם כמחש לא אלמ - הע"ה
 והקנו במהח; הצקו הצקה של י"ל. פכף:
 "שן-לגיון" והסקנו נחתיחא אהובני.

קדוה הימים והשנים לב"ס שלני יצאלו מוניטין
 בל נחבי - שחין; חלק צונ שלם אל דיכי הועקות.
 הציונות ונציונות התחיה הלאומית.
 כל המלצם מקטון ועד גבול צבול רק צביות
 ל היום, גם קבית - הוכיהם.
 ושם כשהלפין לבוב - הולחוק הא' יוסף קהל זל
 מבגניה, אומ, קביות - הצלת שלם השיקסות הקניות
 מדקוה לבית - היה מקטס מהלערה, והקניאות
 לשם הצביות שהכה והשמה שר.

בגמול שצרכה את צולמי - היה הסקול
 של כל שמעון ליכטמאן זכורנו אהוב.
 הוא היה לי דוגמה ומורה.
 הודות לו הקדתי אנציה.
 והסהל לי כל שמעון, שהבן שלי שמעון (אבא) של
 ליאונד, אנהבי ואיראן נקרא על שמו, היה המורה
 והנאמן בעיניו שהנהיג את החצר-הממוקן.
 היה מורה של אלה דורות, וכמעט כל בני
 הצ"ה היו תלמידיו.

הוא ציפק קשה העביר, הבין שמכירות
 לילק את א"י ולבקר בשפה לקר נכתב
 סהי-הספנים, הנפילים והמלטים בקנו והגו קר.
 ובמשק שלת המוצים היהלמה לאד מלכד קדוה
 וכונק גם על חגי-ישראל ואודיה.

זמן תקיעה

הסקול שלי היה צמות מוכרת ואהובה בעיניו.
 קדוה לי - פרכדה של כ שמעון ליכטמאן

בית-סקול היה בית ודג - לחכמים, לחוכים ולמשפילים.
 זכות אל, יות פתיחת האוניברסיטה על הי-המשין
 חקקו, בשותף-יין ובאכילת דג-מלוח וקולבוסין,
 (האולד הממלי והמקובל) ואחר-כך את מאורעות
 על 1929 את ילקו וכו' ממל.

ובשנת 1933 את היטלר אלה ליכטמאן היה
 הסקול ממעצץ אקמכי - וספי לי אלקים שולמ;
 והנה צדת כלים שחוכים התפללו עליו ושסארה.

ⲧ

וההיכל, הווא הווא צחלק אונת אמר לעצמו
הכל מאווארי - ונכסע לא"י. ולפיות הסלעיות ה-
וא שאאת, מנין הכסף לעצמה - צלני -
אמאט אונת בית - והכסף יהיה לכסותך
וכן יהיה,

נעזרת להכשרה, (לקבלת כטיפיקט, - משודות אליה)
אקולגיס - פולין צדק הדין ונלגה ושם הכרת
את משה קונלגלד, שהיה חבר במנהל הוועד
ואחר כך בארץ נשקטו והקימו אונת
היננו המהמק.

ולכרת אני, עזת אליה אל אלוהי הקיסור,
צומדות ומסתכלת בפני האנשים ודמנא כל קו
משמחת - אלוהי אברהם, וכלמי הנקשה כדדה שבה
אזר אנאה אונת את יקוני, אצולם, היית כאאוקלת,
ולאט, לאט - האניה הותחקר מהחולף, והאנשים
נאמנו מדין - ולאת היתה השם האחדות
ליאית את כלם...

אליה אנדה יחד עם השדה חברים. מהקדוזה
שלי בהכשרה.

היין הקדשין הכאשין, כצילן לקלות קדוזה-חגה,
ובינתיים צד לבול יתר - החברים, הלכלו להכשרה.
קוין להקדשין כמות-צוד ואחר למאה שקניית-ענקין,
היום - מאה החמש, ולחולצה ומשם קדמן המאורעות
לגבולת-עדה.

אפאת קמצה הקשה בארץ, מאורעות, חוסר-עבודה
והידיד מאחזת הצולם ה-^{II}, לא החזקו ממזה
במז קדוזה-צמאית והתפוצצו. חלק עבר למאה-החמש
ואני האונת למשמך-השון, והתחתית עם משה.

וְאֵל

וְנִלְבַּד לְנוּ כִּדְתִי הַקְּבוּרָה - כֹּהֵל -
(אֵלֵינוּ שֶׁל - חַיִּים, שְׁפָה, נִלְבַּד, וְנִלְבַּד)
מִקֹּדֶשׁ - הַשָּׁמַיִם : מִגִּלְתֵּי - כֹּהֵל.

אֲחֵרֵי שִׁשְׁ - הַיָּמִים הַיָּתִיד מִגִּלְתֵּי - כֹּהֵל, הַיָּתִיד
הַפִּינִסִּית הַחֲבִידָה אֵלֵינוּ קִיּוּתֵךְ, אֲמֵנוּ אֵלֵינוּ :
זֶה, שִׁיר - הַשִּׁירִים שֶׁל חֹסֶד, וְעֵלְיָנָה, הַחַיִּים הַשְּׁמוּטִים
חַיִּים - הַמִּשְׁפָּחָה.

הַצִּמּוּת מִחֻלְלֵי - קַפְשֹׁת, נִשְׁפָּה, קַחֲמִימוּת - טַבִּיחַ
וְקַחֲמִימוּת טַבִּיחַ, שְׁפָה, חֲדָשׁ קִטְוִי - קַחֲמִימוּת - מִצִּיחַ -
הַחֲמִימִים וְהַחֲסִידִים (וְהַחֲמִימוּת נִשְׁפָּה, וְהַחֲמִידִים נִשְׁפָּה לְקַחֲמִימוּת)
וְכֵן הַמִּקְרָא מִלְּמַדְנוּ, אֲנִיכִים וְעִקְבוּתֵי מִמֶּנּוּ
סַפְּרֵי - מִלְּמִידִים.

וְכֵן שֶׁצִּינֵי קַחֲמִימוּת, מִי שֶׁלֹּא יִתְּן סִילְבוֹתָיו, שֶׁ
מִינֵי מִקְרָאֵי הַיָּתִיד קַחֲמִימוּת לְקַחֲמִימוּת
הַשְּׁמִימִימִים כִּכְלִים - אֲנִיכִי אֲנִיכִי, וְהַחֲסִידִים הַמִּכְלִים קִיּוּתֵךְ
הִיבֵה הַחֲסִידִים קִיּוּתֵךְ. הִיבֵה זֶה כֵּל כִּכְלִים.
הַחֲסִידִים : כַּחֲמִימוּת - שְׁפָה, וְעֵלְיָנָה, חֲמִימוּת, הַחֲמִידִים
וְהַחֲמִימוּת הַחֲמִידִים, וְהַחֲסִידִים הַחֲמִידִים שְׁפָה - אֲנִיכִי - הִיבֵה
הַחֲסִידִים - הַחֲמִידִים, אֲנִיכִי הַחֲמִידִים.

וְהַחֲסִידִים אֲנִיכִי יִשְׁפָּה - כִּכְלִים יִשְׁפָּה אֲנִיכִי מִכְלִים -
הַחֲמִידִים וְהַחֲמִימוּת קַחֲמִימוּת - אֲנִיכִי וְהַחֲמִידִים הַחֲמִידִים, וְהַחֲמִידִים
וְהַחֲמִידִים הִיבֵה זֶה שְׁפָה, וְהַחֲמִידִים הַחֲמִידִים וְהַחֲמִידִים
לְקַחֲמִימוּת : אֲנִיכִי חֲמִימוּת, לְקַחֲמִימוּת לְקַחֲמִימוּת - מִכְלִים - הַחֲמִידִים
הַחֲמִידִים הַחֲמִידִים, קַחֲמִימוּת הַחֲמִידִים הַחֲמִידִים. הַחֲמִידִים
הִיבֵה חֲמִימוּת - חֲמִימוּת חֲמִימוּת, כִּכְלִים אֲנִיכִי וְהַחֲמִידִים
וְהַחֲמִידִים הַחֲמִידִים.

ו א ב

הלא: הטבע ויחי הנפש של העצור,

השליכו. אי כולם בל-יחיה,

אשר הנצלה של הכלב ביה דמאנה של

ערה - דיקר, קדשהוהו של האל המאמה -

אז דורו בן גוכיון.

דברי נאילה מלנים השמיא פנופסור נאסין גליק:

קצמ מונון הוא קצור ודווח, איך הפסח

ידבר אל העתיד:

קצמ מלך שנים תהיה מספח של פסוק

אחז למלך, של דברי יחיון:-

ושנים בן-גוכיון מאה ושלשים שנה, ואם

ביד כמה, כבד את אנשיו סקיר, קימין

השחרב האכל מלכוא - חמח ער נתל מלכ"ס.

והאיש בן-גוכיון היה בל - חזון: קצמ את

הנער בישכאל ואלו הנער קצמ - חמלום -

חלומות ופגשיות.

והאיש - איש חלום היה עכשיו אחרי

ענין פרוח, המדע והשלום, ט ימי חיון.

חזרת הקימה, עקצת תונוח - ממחלות

נפש וטבע, גבורה ויזירה.

ובדי חמלום: יפי שלום בחיליק"ו. וכו'.

XI

מסכת מצט - והחסר רק אל פכחא.
כרסה בים, מל מילי זכונות ותחולות,
של מצט קטנים וגדולים, השלימים והצלחות -
קצב תחולות אלה הוצאות למחצית.
ול פמליות בלתי לבנות.

הודות למחנכים ואנשים אל לבדי, קהילות
אשר אל מוצאם, קנול, "שלימים" - הקצתי מקצת -
למשימה, ולכחקה הצוות.
ול-הק המורה - והבונה.
הסביתו צלחה ממלכית לכולן.